

РЕШЕНИЕ

№ 614

гр. София, 30.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **9829** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните С. срещу решение от 13.07.2012г на СРС по нахд № 1055/2012г. Претендира се незаконосъобразност на обжалваното решение поради неправилно прилагане на материалния закон. Общо се посочва, че РС е допуснал съществени процесуални нарушения, без същите да са конкретно визирани. Твърди се, че при изписване на правната квалификация в Наказателното постановление /НП/ била допусната техническа грешка. Фактическата обстановка била подробно описана в съставените актове, като същата субсумирала изписаната правна квалификация. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което да се потвърди оспорваното НП.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. М. , който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, Д. И. Б. се явява лично като оспорва жалбата.

Софийска Градска прокуратура чрез прокурор Ютеров взема становище за основателност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в

срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 13.07.2012г на СРС касационната инстанция приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба се правят възражения за допуснати съществени процесуални нарушения от РС, без същите да са посочени конкретно.

При извършена проверка, АССГ констатира, че РС е провел допустимо производство, въз основа на редовна и допустима жалба от активно процесуално легитимирано лице срещу наказателно постановление /НП/, което подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред този съд и съдебен състав. Насрочил е делото в открито съдебно заседание, като е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка по делото доказателства, въз основа на които е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция. С валиден акт, РС се е произнесъл по подадената жалба срещу оспорения акт, като решението му е мотивирано при правилно приложение на материалния закон. В тази насока съдът приема, че обжалваното решение е постановено при спазване на законовата процедура, като в хода на реализирането ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По отношение на приложението на материалния закон:

Производството пред РС е образувано по жалба от Д. И. Б., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к. С. бл. 35 вх. Г ет. 5 ап. 69 срещу наказателно постановление № 616 от 26.09.2011 година на Директор на ОДБХ [населено място], с което за нарушение на чл. 13 т. 21, т. 4 и т. 5 от Наредба № 5/25.05.2006 година от Закона за храните и на основание чл. 48 а от ЗХ и във връзка с чл. 53 ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН е наложена глоба в размер на 500.00 лева.

След анализ на събраните по делото доказателства и предвид становищата на страните, РС законосъобразно е приел, че на 30.08.2011 година актосъставителят М. О., в присъствието на свидетелите А. З. и С. Н., съставят акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на жалбоподателя, за това че на 26.08.2011 година на децата посещаващи Центъра за работа с деца се предлагат за обяд супа от зелени водорасли, шунка и ориз, приготвена на място в обекта без да са осигурени необходимите условия, съоръжения и съответно работно пространство позволяващо извършването на всички дейности свързани с приготвянето на храната. АУАН е връчен лично на Б. на 30.08.2011г. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено наказателно постановление, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 13 т. 21, т. 4 и т. 5 от Наредба № 5/25.05.2006

година от Закона за храните и на основание чл. 48 а от ЗХ и във връзка с чл. 53 ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН е наложена глоба в размер на 500.00 лева. НП е връчено на жалбоподателя лично на 03.01.2012г.

Въз основа на така изписаното в АУАН и в НП, РС правилно приема, че са налице нарушения на процесуалните правила и то от категорията на съществени, които са основание за отмяна на НП. РС е приел, че описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е било извършено, нарушените разпоредби следва да се съдържат в АУАН, който поставя началото на административнонаказателното производство, като нарушителят следва да има възможност да разбере точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил. На следващо място, между акта и наказателното постановление следва да има единство относно правната квалификация на нарушението. Тъй като в противен случай се нарушава правото на защита на жалбоподателя, тъй като е лишен от възможността да разбере за какво нарушение му се търси отговорност.

АССГ в настоящия касационен състав споделя изводите на РС в тази насока, като за пълнота излага следното: Според касационната инстанция изписаното в АУАН няма характер на излагане на фактическа обстановка, а представлява по съществото си направа на изводи, въз основа на факти, които обаче не са изписани в акта. Актосъставителят е имал задължение да опише какво е установил на място, като констатациите е следвало да се опишат подробно в съставения акт, след което да се направи извод дали се касае за „необходими условия“ за приготвяне на храна или не. Изписаното под формата на „необходими условия“ и „работно пространство, позволяващо извършване на ...дейности“ са квалификации, като за съда не става ясно какви факти са констатирани по време на проверката. В какво помещение е приготвена храната, какви съоръжения са използвани, при какви конкретни условия е станало това. Съдът извежда изводите въз основа на фактите, а при условие, че такива не са описани, липсва възможност да се направи преценка за съставомерност на деянието, което следва да бъде извършено и виновно. На следващо място, дори и да се приеме, че изписаната т. 21 на чл. 13 от Наредба № 5/2006г е при грешка, то това не променя изводите на съда предвид факта, че така посочените точки на същата разпоредба: т.2, т.4 и т.5 съдържат различни елементи на фактически състави, които не са изписани като факти в съставения акт: т.2 говори за нарушени хигиенни условия – в случая липсват данни каква проверка за хигиена е извършена и какви са нарушените хигиенни правила; т. 4 говори за замърсявания и борба с вредители – липсва какъвто и да било посочен факт, от който да се установят твърдения в горната насока; т. 5 обръща внимание на температура при обработка и съхранение на храната, като в тази насока също липсват фактически данни да е измерена температура различна от необходимата при определено производство или съхранение на дадена храна.

Предвид горното, АССГ приема, че решението на РС като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде оставено в сила. В настоящото решение съдът намира, че следва да обърне внимание на компетентните длъжностни лица при ОДБХ в насока, че секторът в който извършват проверки е особено важен, като в случая се касае за живота и здравето на децата. Подходът към всяка проверка следва да бъде особено внимателен, задълбочен и отговорен, като при съставянето на актовете следва да се подхожда с необходимата задълбоченост, каквато съдът не открива в редица актове съставени от тези органи.

Шаблонното изписване на две изречения, представляващи изводи, а не констатации; липсата на каквито и да било изписани факти при проверката; наслаgването на множество правни норми, без същите да съответстват на изписания фактически състав е често срещан подход при проверките, което води до отмяна на актовете на формално основание, без съдът да има възможност да извърши проверка по съществото на спора. В тази насока подходът на съда е изцяло съобразен с правилното прилагане на закона, какъвто обаче не се констатира при проверяващите органи при ОДБХ С.. Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав и на основание чл. 221 ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.07.2012г на СРС по нахд № 1055/2012г.
Решението е окончателно.

Председател:

.....

/М.С./

Членове:

.....

/Вл.Н./

.....

/М. К./